

”En historisk dag för Wilhelmina församling”

(EDMONTON/CAMROSE VF:s utsände)

— Vi satt och skämtade om att åka till Kanada, fiska lax och jaga björn. Nu har vi varit där och det går ej att beskriva den känsla det var att möta släkten som man aldrig träffat förut, säger Hildur Jakobsson ledare för den grupp på 47 personer från Vilhelmina och en del andra orter som nyligen besökt Camrose och Edmonton tillsammans med Lappmarkskören.

Svenskättlingarna glada åt besöket

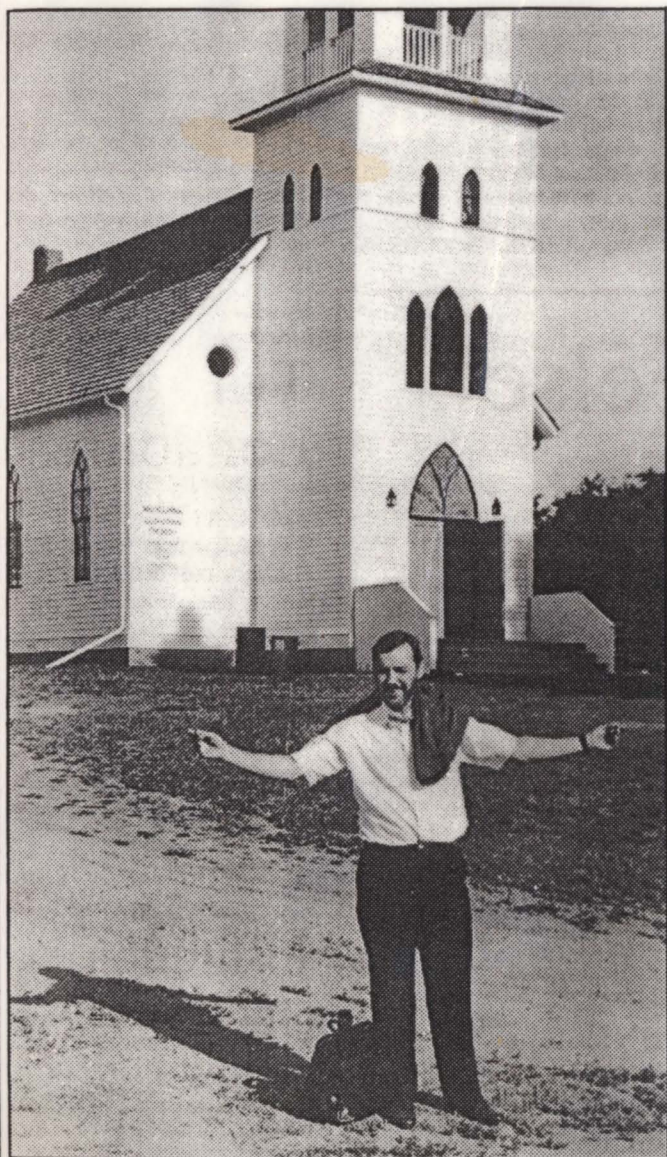
Västerbottningar i Kanada

Vilhelmina församling i Lappland har alltid haft kontakt med sin dotterkyrka i Kanada som kallar sig Wilhelmina Lutheran Church. En studie-cirkel i släktforskning startade förra året och under arbetets gång upptäckte man att det fanns släkt i Kanada som man tidigare inte känt till.

Enligt Hildur Jakobsson var det omkring 1.000 personer som utvandrade från lappmarken i början av detta sekel, just till området runt Camrose och Edmonton. De allra flesta åkte i början av 1900-talet.

En annons infördes i Vilhelmina om att man tänkte ordna en resa till Kanada och man fick in ett 70-tal förfrågningar. Efter diverse turer bestämde sig slutligen 47 personer för att slå följe med Lappmarkskören.

Under vistelsen i Kanada har Vilhelminaborna besökt flera ålderdomshem och vårdinrättningar och då har en särskild blandad kör under ledning av Siri Melin, f.d. kantor i Vilhelmina har sjungit.

— Aldrig kunde jag drömma om att få se en svensk kyrka i Kanada, säger Donald Alenius, från Blattnicksele efter ankomsten till Wilhelmina church i Alberta och bjuder på stora famnen.

— Vi har träffat långt fler utvandrade svenskättlingar än vi någonsin tänkt oss och jag har aldrig fått så många och hårda kramar som de här veckorna, berättar Hildur Jakobsson.

— På ett vårdhem som drivs av den Lutherska kyrkan i Camrose träffade vi på Agnes Carlstrom, med rötter i Vännäs socken som skickade hälsningar hem till Sverige, när Vilhelminagrupperna sjöng där. Hon var nu 95 år och utvandrade i början av detta sekel men har bara besökt sitt hemland en enda gång under tiden.

Stora dagen

Men Vilhelminagruppernas stora dag var söndagen när det hölls kyrkhelg i Wilhelmina kyrka utanför Camrose.

Den vitmålade kyrkan ligger på en kulle ute på prärien och påminner om sin moderkyrka i Lappland. Den rymmer ett 100-tal personer och församlingen kan fira sitt 75-årsjubileum nästan samtidigt med det att moderkyrkan i Sverige firar sitt 150-årsjubileum.

Eftersom det kom närmare 200 svenska gäster i buss till den här helgen hade man lånat in två tältsalonger för att rymma alla människorna.

Den svenska högmässan leddes av Vilhelminaprästen

Helen och Harold Eriksson, med sina rötter bland annat i Dikanäs fröjdades tillsammans med Alver Persson, över svenskarnas besök i deras lilla församling och betecknade det som en historisk milstolpe.

Foto: OLIVER GUSTAFSSON

Ronny Tellbro och för sången svarade Vilhelminakören. Före den egentliga mässan utväxlades en lång rad gåvor mellan de olika förträdnarna för kyrka och kommunen.

Församlingens allt i allo Alver Persson, hälsade svenskarna välkomna med, som han uttryckte det, en stor björnkram.

— Detta är en historisk dag för Wilhelmina församling, Alberta och vi är idag mycket rikare än vi någonsin varit tack vare svenskarnas besök, sa Persson och sekunderades av en annan svenskättling Ryan Nordin.

Från Vilhelminagruppernas sida var det Stina Backman som förde ordet och hon överlämnade bland annat en nattvardsservice till den kanadensiska församlingen.

— Den här dagen har gjort att rötterna mellan våra församlingar stärkts ännu mera, sa Stina Backman bland annat.

Även representanter från andra orter uppvaktade kanadensarna med presenter.

Glädjetårar

Efter högmässan bjöds samtliga deltagare på lunch och sedan utbröt det stora kramkalaset, när utresta svenskar träffade många utvandrare, men kanske främst dess ättlingar.

Där fanns glada skratt men även glädjetårar. Inte var det alltid så perfekt engelska eller svenska som talades, men man förstod varandra och på innerligheten kunde ingen ta miste.

— Flera av de ättlingar vi träffade har aldrig haft en tanke på att besöka Sverige, men nu har man tänkt om och vi får bereda oss på att ta emot dem nästa år, säger Hildur Jakobsson.

— Vi är mycket nöjda med resan. Jag har träffat släkt som jag aldrig tänkt mig och alla har varit så nöjda och glada, säger Hildur som träf-

fat flera kvinnor från Norge som emigrerat.

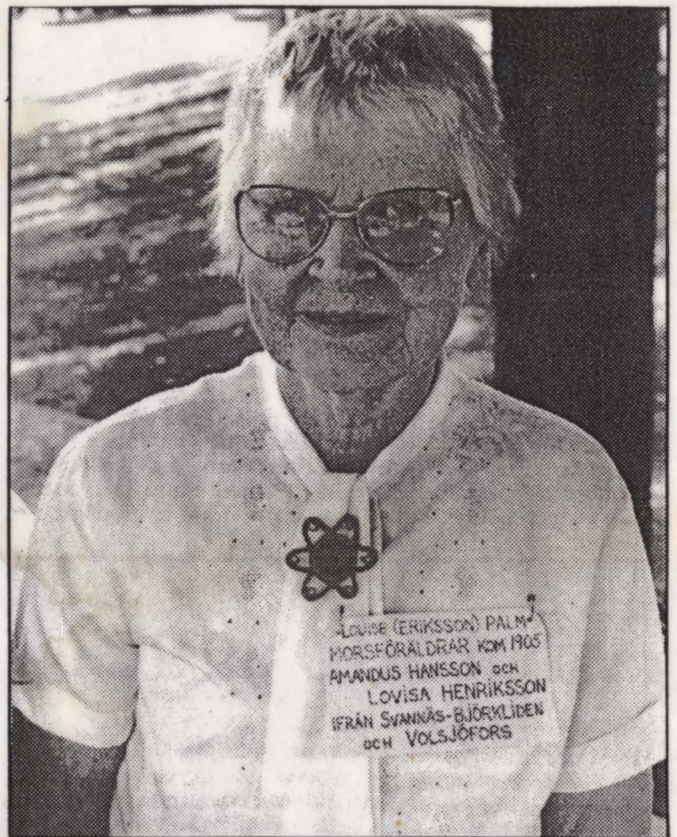
Hon kan berätta om flera spännande och gripande livsöden som hon fått del av under Kanadaresan med kören.

Just Vilhelminagrupperna och Hildur Jakobsson stod för finalen på besöket i Edmonton genom att arrangera den avslutande banketten, dit man förutom resedeltagarna också bjudit in ett stort antal människor som utvandrat eller vars föräldrar lämnade Norden i början av detta sekel.

Här berättade Hildur Jakobsson att hon fått ta med sig en bok "Sveriges historia" som Ernest Nordin, tog med sig till Kanada 1910 och som nu återböras till sitt ursprungsland.

— Ni kan tro att detta är en kär klenod, sa Hildur Jakobsson och kramade boken inför de 250 personerna på banketten i Edmonton.

OLIVER GUSTAFSSON

Louise Palm, var en annan f.d. utvandrare som sökte sina rötter och hade satt fast en slags varudeklaration på sin klänning som berättade något om hennes ursprung. Den metoden använde sig flera personer utav.

Vilhelminakören och dess medlemmar hade sin stora dag i samband med kyrkhelgen vid Wilhelmina, Alberta. Här ses delar av kören på parkettplats.

Google Translated into English

A Historic Day for Wilhelmina Congregation

(EDMONTON/CAMROSEVF:s emissary)

"We sat and joked about going to Canada, fishing for salmon and hunting bears. Now we have been there and it is impossible to describe the feeling it was to meet relatives that you have never met before", says Hildur Jakobsson, leader of the group of 47 people from Vilhelmina and some other places who recently visited Camrose and Edmonton together with the Lappmarkskören.

The Swedish Descendants Happy About the Visit

Vilhelmina congregation in Lapland has always had contact with its daughter church in Canada, which is called Wilhelmina Lutheran Church. A study circle in genealogy started last year and during the work it was discovered that there were relatives in Canada that they had not previously known about.

According to Hildur Jakobsson, there were about 1,000 people who emigrated from Lapland at the beginning of this century, specifically to the area around Camrose and Edmonton. The vast majority left in the early 1900s.

An advertisement was placed in Vilhelmina stating that they were planning to organize a trip to Canada and about 70 applications were received. After various trips, 47 people finally decided to join the Lapland Choir.

During their stay in Canada, the Vilhelmina residents visited several retirement homes and care facilities, and a special mixed choir led by Siri Melin, former cantor in Vilhelmina, sang.

"We have met far more emigrant Swedish descendants than we ever imagined and I have never received so many and hard hugs as these weeks", says Hildur Jakobsson.

At a nursing home run by the Lutheran Church in Camrose, we met Agnes Carlstrom, with roots in the Vännäs parish, who sent greetings home to Sweden when the Vilhelmina group sang there. She was now 95 years old and emigrated at the beginning of this century but has only visited her homeland once in the meantime.

The Big Day

But the big day for the Vilhelmina group was Sunday when a church holiday was held in Wilhelmina Church outside Camrose.

The white-painted church is located on a hill out on the prairie and is reminiscent of its mother church in Lapland. It can accommodate about 100 people and the congregation can celebrate its 75th anniversary almost at the same time as the mother church in Sweden celebrates its 150th anniversary.

Since almost 200 Swedish guests came by bus for this weekend, two tent halls had been borrowed to accommodate all the people.

The Swedish high mass was led by the Vilhelmina priest Ronny Tellbro and the Vilhelmina choir was responsible for the singing. Before the actual mass, a long series of gifts were exchanged between the various representatives of the church and the municipality.

The congregation's jack of all trades, Alver Persson, welcomed the Swedes with, as he put it, a big bear hug.

"This is a historic day for the Wilhelmina parish, Alberta and we are today much richer than we have ever been thanks to the Swedes' visit", said Persson and was seconded by another Swedish descendant Ryan Nordin.

From the Vilhelmina group, it was Stina Backman who spoke and she handed over a communion service (chalice) to the Canadian parish, among other things.

"This day has made the roots between our parishes even stronger", said Stina Backman, among other things.

Representatives from other places also presented the Canadians with gifts.

Tears of Joy

After the high mass, all participants were treated to lunch and then the big hug party broke out, when Swedes who had left Sweden met many emigrants, but perhaps especially their descendants.

"There was happy laughter but also tears of joy. It wasn't always perfect English or Swedish that was spoken, but we understood each other and there was no mistaking the sincerity.

Several of the descendants we met had never thought of visiting Sweden, but now they have changed their minds and

we have to prepare to welcome them next year", says Hildur Jakobsson.

"We are very satisfied with the trip. I have met relatives that I never imagined and everyone has been so satisfied and happy", says Hildur, who has met several women from Norway who have emigrated.

She can tell you about several exciting and moving life stories that she has experienced during the trip to Canada with the choirs.

The Vilhelmina Group and Hildur Jakobsson were responsible for the finale of the visit to Edmonton by arranging the closing banquet, to which, in addition to the trip participants, a large number of people who have emigrated or whose parents left the Nordic countries at the beginning of this century were also invited.

Here Hildur Jakobsson told us that she was able to bring with her a book "Sveriges Historia" that Ernest Nordin took with him to Canada in 1910 and which is now being returned to its country of origin.

"You can imagine that this is a treasured treasure", said Hildur Jakobsson and hugged the book in front of the 250 people at the banquet in Edmonton.

- OLIVER GUTAFSSON

Caption: lower left
"I could never dream of seeing a Swedish church in Canada," says Donald Alenius, from Blattnicksele after arriving at Wilhelmina church in Alberta and offering big hugs.

Caption: top right
Helen and Harold Eriksson, with their roots in Dikanäs among others, rejoiced together with Alver Persson, over the Swedes' visit to their small congregation and described it as a historical milestone.

Caption: middle right
Louise Palm, was another former emigrant who searched for her roots and had attached a kind of identification sign to her dress that told something about her origin. Several people used this method.

Caption: lower right
The Vilhelmina choir and its members had their big day in connection with the church holiday at Wilhelmina, Alberta. Here, parts of the choir perform on the stage.

Original Swedish Text

En historisk dag för Wilhelmina församling

(EDMONTON/CAMROSEVF:s utsände)

Vi satt ochskämtade om att åka till Kanada, fiska lax och jaga björn. Nu har vi varit där och det går ej att beskriva den känsla det var att möta släkten som man aldrig träffat förut, säger Hildur Jakobsson ledare för den grupp på 47 personer från Wilhelmina och en del andra orter som nyligen besökt Camrose och Edmonton tillsammans med Lappmarkskören.

Svenskättlingarna glada åt besöket

Vilhelmina församling i Lappland har alltid haft kontakt med sin dotterkyrka i Kanada som kallar sig Wilhelmina Lutheran Church. En studiecirkel i släktforskning startade förra året och under arbetets gång upptäckte man att det fanns släkt i Kanada som man tidigare inte känt till.

Enligt Hildur Jakobsson var det omkring 1.000 personer som utvandrade från lappmarken i början av detta sekel, just till området runt Camrose och Edmonton. De allra flesta åkte i början av 1900-talet.

En annons infördes i Wilhelmina om att man tänkte ordna en resa till Kanada och man fick in ett 70-tal förfrågningar. Efter diverse turer bestämde sig slutligen 47 personer för att slå följe med Lappmarkskören.

Under vistelsen i Kanada har Vilhelminaborna besökt flera ålderdomshem och vårdinrättningar och då har en särskild blandad kör under ledning av Siri Melin, f.d kontor i Wilhelmina har sjungit.

Vi har träffat långt fler utvandrade svenskättlingar än vi någonsin tänkt oss och jag har aldrig fått så många och hårda kramar som de här veckorna, berättar Hildur Jakobsson.

På ett vårdhem som drivs av den Lutherska kyrkan i Camrose träffade vi på Agnes Carlstrom, med rötter i Vännäs socken som skickade hälsningar hem till Sverige, när Vilhelminagruppen sjöng där. Hon var nu 95 år och utvandrade i början av detta sekel men har bara besökt sitt hemland en enda gång under tiden.

Stora dagen

Men Vilhelminagruppens stora dag var söndagen när det hölls kyrkhelg i Wilhelmina kyrka utanför Camrose.

Den vitmålade kyrkan ligger på en kulle ute på prärien och påminner om sin moderkyrka i Lappland. Den rymmer ett 100-tal personer och församlingen kan fira sitt 75-årsjubileum nästan samtidigt med det att moderkyrkan i Sverige firar sitt 150 årsjubileum.

Eftersom det kom närmare 200 svenska gäster i buss till den här helgen hade man lånat in två tältsalonger för att rymma alla människorna.

Den svenska högmässan leddes av Vilhelminaprästen Ronny Tellbro och för sången svarade Vilhelminakören. Före den egentliga mässan utväxlades en lång rad gåvor mellan de olika förträdarna för kyrka och kommunen.

Församlingens allt i allo Alver Persson, hälsade svenskarna välkomna med, som han uttryckte det, en stor björnkram.

Detta är en historisk dag för Wilhelmina församling, Alberta och vi är idag mycket rikare än vi någonsin varit tack vare svenskarnas besök, sa Persson och sekunderades av en annan svenskättling Ryan Nordin.

Från Vilhelminagruppens sida var det Stina Backman som förde ordet och hon överlämnade bland annat en nattvardsservice till den kanadensiska församlingen.

Den här dagen har gjort att rötterna mellan våra församlingar stärkts ännu mera, sa Stina Backman bland annat.

Aven representanter från andra orter uppvaktade kanadensarna med presenter.

Glädjetårar Efter högmässan bjöds samtliga delta gare på lunch och sedan utbröt det stora kramkalaset, när utresta svenskar träffade många utvandrare, mea kanske främst dess ättlingar.

Där fanns glada skratt men även glädjetårai. Inte var det alltid så perfekt engelska eller svenska som talades, men man förstod varandra och på innerligheten kunde ingen ta miste.

Flera av de ättlingar vi träffade har aldrig haft en tanke på att besöka

Sverige, men nu har man tänkt om och vi får bereda oss på att ta emot dem nästa år, säger Hildur Jakobsson.

Vi är mycket nöjda med resan. Jag har träffat släkt som jag aldrig tänkt mig och alla har varit så nöjda och glada, säger Hildur som träffat flera kvinnor från Norge som emigrerat.

Hon kan berätta om flera spännande och gripande livsöden som hon fått del av under Kanadaresan med köreerna.

Just Vilhelminagruppen och Hildur Jakobsson stod för finalen på besöket i Edmonton genom att arrangera den avslutande banketten, dit man förutom resedeltagarna också bjudit in ett stort antal människor som utvandrat eller vars föräldrar lämnade Norden i början av detta sekel.

Här berättade Hildur Jakobsson att hon fått ta med sig en bok "Sveriges historia" som Ernest Nordin, tog med sig till Kanada 1910 och som nu återbördas till sitt ursprungsland.

Ni kan tro att detta är en kär klenod, sa Hildur Jakobsson och kramade boken inför de 250 personerna på banketten i Edmonton.

OLIVER GUTAFSSON

Caption: lower left Aldrig kunde jag drömma om att få se en svensk kyrka i Kanada, säger Donald Alenius, från Blattnicksele efter ankomsten till Wilhelmina church i Alberta och bjuder på stora famnen.

Caption: top right Helen och Harold Eriksson, med sina rötter bland annat i Dikanäs fröjdades tillsammans med Alver Persson, över svenskarnas besök i deras lilla församling och betecknade det som en historisk milstolpe.

Caption: middle right Louise Palm, var en annan f.d. utvandrare som sökte sina rötter och hade satt fast en slags varudeklARATION på sin klänning som berättade något om hennes ursprung. Den metoden använde sig flera personer utav.

Caption: lower right Vilhelminakören och dess medlemmar hade sin stora dag i samband med kyrkhelgen vid Wilhelmina, Alberta. Här setdelar av kören på parkettplats.